

Projekt

z dnia 22 maja 2023 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KLUCZBORKU**

z dnia 31 maja 2023 r.

w sprawie nadania nazwy dla ulicy na terenie miasta Kluczborka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) **Rada Miejska w Kluczborku uchwala co następuje:**

§ 1. Nadaje się następującą nazwę - ulica „**Księdza Twardowskiego**”, ulicy położonej na działce oznaczonej numerem 211 ark. m. 4 położonej na terenie miasta Kluczbork stanowiącej własność Gminy Kluczbork.

§ 2. Usytuowanie ulicy na działce, o której mowa w §1 przedstawia załącznik mapowy.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kluczborka.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kluczborku

Janusz Kędzia

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Kluczborku
z dnia 31 maja 2023 r.

UZASADNIENIE

Proponuję nadanie dla nieruchomości oznaczonej w operacie gruntów i budynków jako działka nr 211 ark. m. 44, oznaczonej na mapie jako droga położona na terenie miasta Kluczbork nazwy ulica „Księdza Twardowskiego”.

Jan Jakub Twardowski (ur. 1 czerwca 1915 r. w Warszawie zm. 18 stycznia 2006 r. tamże) – polski duchowny rzymskokatolicki, prałat honorowy papieża Jana Pawła II, poeta, przedstawiciel współczesnej liryki religijnej. To z jego wiersza pochodzi zdanie: *Śpieszmy się kochać ludzi – tak szybko odchodzą*. Pięć tygodni po narodzinach, 4 lipca, został ochrzczony w kościele św. Aleksandra. Tego samego dnia, na mocy decyzji rosyjskich władz kolejowych, cała rodzina Twardowskich, podobnie jak inne rodziny warszawskich kolejarzy, została przymusowo ewakuowana w głąb Rosji. Powrót rodziny do Polski nastąpił dopiero po 3 latach (13 lipca 1918).

Wychowywał się w Warszawie. W 1922 Jan rozpoczął naukę w szkole podstawowej, a od 1927 roku uczęszczał do Gimnazjum im. Tadeusza Czackiego w Warszawie do klasy matematyczno-przyrodniczej. W latach 1933–1935 współredagował międzyszkolne pismo młodzieży gimnazjalnej „Kuznia Młodych”, gdzie piastował funkcję redaktora działu literackiego. Na łamach tej gazetki miał miejsce jego debiut poetycki i prozatorski. Zaczął również prowadzić „Poradnik literacki”, drukował recenzje i wywiady oraz nawiązał szereg znajomości z utalentowanymi kolegami, m.in. z Kazimierzem Brandysem i Tadeuszem Różewiczem. Maturę zdał w 1936.

W 1937 ukazał się pierwszy tomik jego wierszy pt. *Powrót Andersena*, nawiązujący do poetyki Skamandra. W tym samym roku rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim. W 1939 uzyskał absolutorium, a w 1947 obronił pracę magisterską.

W czasie II wojny światowej, był żołnierzem Armii Krajowej uczestniczył w powstaniu warszawskim. Wskutek przeżyć wojennych, w tym zniszczenia jego domu rodzinnego, w 1943 postanowił zostać księdzem.

W trakcie wojny w marcu 1945 zaczął naukę w tajnym Seminarium Duchownym w Warszawie. Naukę w seminarium kontynuował z przerwami do 1948, kiedy to 4 lipca przyjął święcenia kapłańskie. W tym też roku uzyskał tytuł magistra filologii polskiej. Zaraz po studiach w seminarium duchownym przybył do parafii w Żbikowie k. Pruszkowa, gdzie był wikarym przez trzy lata. Zajmował się nauczaniem religii w szkole specjalnej. Od 1959 aż do emerytury był rektorem kościoła sióstr Wizytek w Warszawie, gdzie głosił kazania dla dzieci, którym później zadedykował m.in. zbiory: *Zeszyt w kratkę* oraz *Patyki i patyczki*. Był również wieloletnim wykładowcą i wychowawcą pokoleń kleryków w warszawskim seminarium.

Wcześniej, bo już pod koniec 1945, powrócił do publikowania wierszy. Jego twórczość trafiła wówczas m.in. na łamy Tygodnika Powszechnego. Wielką popularność przyniósł mu wydany w 1970 tom *Znaki ufności*. Liryka księdza Twardowskiego traktuje zarówno o Bogu, jak i o ludziach i ich problemach. Dobrze widoczne są liczne odwołania i metafory dotyczące przyrody (także jako pochwała stworzenia). Wiersze tego autora często mają charakter modlitewny.

Zmarł wieczorem 18 stycznia 2006 w Warszawie.

Został pochowany w krypcie w Panteonie Wielkich Polaków, miejscu pochówku dla zasłużonych w świątyni opatrności Bożej, zgodnie z życzeniem prymasa Polski, kardynała Józefa Glempa, a wbrew jego ostatecznej woli (chciał być pochowany na warszawskich Powązkach) – jednak w swoim testamencie ostateczną decyzję pozostawił zwierzchnikom.

Odnaczonej między innymi Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (pośmiertnie), Orderem Uśmiechu, Medalem Polonia Mater Nostra Est oraz Orderem Ecce Homo. Zdobył także wiele nagród literackich w tym Nagrodę PEN Clubu za całokształt twórczości.

Nadanie takiej nazwy ulicy istotnie wiąże się z nadaniem dla poszczególnych nieruchomości numerów porządkowych na nowo powstającym osiedlu domków jednorodzinnych (tzw. „Osiedlu Księży”), co z kolei ma umożliwić szybsze, bezproblemowe dotarcie pod wskazany adres przez pogotowie, straż pożarną, policję, pracowników poczty oraz wszystkich potrzebujących.

W związku z powyższym proponowaną nazwę ulicy uważam za w pełni zasadną i proszę Radę Miejską w Kluczborku o przyjęcie stosownej uchwały.